

СТАНОВИЩЕ

от доц. Красимир Добрев

за дисертационен труд

на тема:

***Акварелът в българското изобразително изкуство в периода на
60-те, 70-те и 80-те години на XX в.***

на

**Ралица Кирилова Георгиева докторант към катедра „Изкуствознание“
Факултет „Изящни изкуства“ при Национална художествена академия
София**

**Разработвана към професионално направление 8.2, „Изобразително
изкуство“, научно направление 05.08.04 – „Изкуствознание и
изобразително изкуство“, при Национална художествена академия**

Научен ръководител:

Проф. д. изк. Свилен Стефанов

Дисертацията на докторанта Ралица Кирилова Георгиева е съставена от 118 страници основен текст: увод, три глави, заключение, лични приноси по темата и библиография. Приложението с илюстративния материал, е втъкан в текстовата част на дисертацията и наброява 70 цветни илюстрации и 8 цветни детайла, приложени към тях, както и един брой CD със съдържанието на дисертационния труд и автореферата към него.

Необходимо е да бъде уточнено, че приложението се обособява в отделно книжно тяло, което следва собствена логическа структура.

Докторантът покрива препоръчителния обем на основния текст на дисертационния труд, включен в задължителните изисквания на НХА към дисертационните трудове.

Уводът отговаря на основните изисквания за композиционна структура на научен труд, акцентиращ на актуалната и значима потребност на темата, обект и предмет, цели и задачи на изследването, хипотези и методика.

В глава I. „*Акварелът – характерни особености на техниката*”, Ралица Георгиева запознава читателя с основните технологични характеристики на акварела и приложението му през различни епохи от европейската цивилизация. Историческата препратка свързана с приложението на акварела в световен мащаб, основателно е включена от докторанта и точно проследява ролята на художниците, допринесли за развитието му през вековете, още от средата на XVII в.

По-нататък в цитираната глава, Георгиева разглежда основните материални компоненти от които са съставени акварелните бои, техническите и пространствени особености, овеществени чрез художественото средство, в непосредствена връзка с възприятието на зрителя.

В глава II. „*Изкуството в периода 60-те – 80-те години на XX в. и връзката му със социалната среда*”, докторантът акцентира чрез своето изследване в синтез с предната глава върху един от най-интересните периоди на българската художествена действителност, какъвто е периодът на 60-те – 80-те години на XX в., маркиран с иновативните достижения на художниците по това време. Именно те, завещават богато културно наследство, неразривно свързано със световното, в което почетно място заемат техните примери, изпълнени чрез водната техника.

Но, за да остане изяснен предметът на изследване на Ралица Георгиева, пряко свързан с българските артисти в един тридесетгодишен период от българската история на изкуството, допринесли чрез своя труд със сложната и деликатна техника каквато е акварелът, за да бъде убедителна, тя правилно се насочва към престижните галерии в столицата и регионалните центрове на страната, в които е съхранен ценен материал от всички направления от родното ни изкуство, маркиран още от първите години след Освобождението от 1878 г. до края на второто десетилетие на XXI в.

Периодът на проучване на място от Георгиева от 2015-2018 през г., е най-ценният принос на дисертационния труд. Чест прави, че тя обръща внимание на имена, които остават, като че ли завинаги незаслужено в локалната среда на своето творчество, например какъвто е сливения художник Паньо Гюзелев. Но, нека никой не остава с илюзията за пристрастие, без научно покритие.

Резултатите от изследването на Ралица Георгиева и направените от нея изводи са едно ценно доказателство по зададената тема и аз лично се присъединявам към така изложените от нея факти. Искрено се надявам, че заинтересованите ще обърнат необходимото внимание и чрез своята оценка, заслужено ще подкрепят постигнатото от нейните усилия!

Дисертационният труд на докторанта Ралица Георгиева притежава всички необходими качества и достойнства, според изискванията за изследователски проекти по БДС, затова категорично препоръчвам на научното жури да присъди на Ралица Кирилова Георгиева заслужено научната и образователна степен „доктор“.

София

06.10. 2018 г.

Доц. Красимир Добрев